

PAŠĀ SĀKUMĀ TĀ TAS NEBIJA

...Viņa dienās, mācīdami to, kas tā nebija. Man šķiet, ja Viņš atnāktu šodien, Viņš ieraudzītu to pašu – to, kas nebija tā pašā sākumā. Vienmēr, kad jūs gribat noskaidrot, kas ir patiesība, atgriezieties uz pašu sākumu. Dodieties atpakaļ uz 1. Mozus grāmatu, un tur jūs atradīsiet ikvienu šodienas kultu un patiesību. Tikai... Visi stādi sākas 1. Mozus grāmatā, jo 1. Mozus grāmata ir Bībeles sēklu grāmata. Un, ja mēs gribam zināt, kas ir pareizi, dosimies uz pašu sākumu.

2 Tieši tā, kā es centos pateikt vakardien: kad Dievs izsaka kādu apgalvojumu, Viņš nekad nevar šo apgalvojumu mainīt. Viņam tas ir jāievēro vienmēr. Tas, ko Viņš pateica 1. Mozus grāmatā, ir tas pats Atklāsmes grāmatā un it visur. Viņš ir Dievs, un tas arī viss. Saprotat? Un visi Viņa Vārdi ir patiesi.

3 Lūk, mēs ieraugām, ka tad, kad atnāca Jēzus, Viņš sastapās ar mācītājiem, kas bija paņēmuši Dieva Vārdu un sagrozījuši to, lai tas derētu viņiem. Viņi bija paņēmuši Dieva baušļus un sagrozījuši tos, uztaisīdami no tiem ticības mācību.

4 Un tā, atcerieties, ir tikai viens Radītājs, un visi... Sātans nav radītājs. Kas ir *grēks*? *Grēks* ir “netaisnīgums”, bet netaisnīgums ir izkropļots taisnīgums.

5 Varbūt es to paskaidrošu. Viņi... Jūs esat jaukta sanāksme. Jūs klausāties jūsu ārstā; es esmu jūsu brālis. Vīrietim dzīvot kopā ar savu sievu ir taisnīgums. Viņš ir viņu apprecējis. Tas pats akts ar citu sievieti ir nāve. Viens atnes dzīvību, otrs atnes nāvi. Saprotat? *Netaisnīgums* ir izkropļots taisnīgums. Kas ir *meli*? Tā ir sagrozīta patiesība.

6 Tādējādi tieši to ieraudzīja Jēzus, un pie tā nonāksim mēs visi, kad mēs pieliksim vai atņemsim no Dieva Vārda: tā būs Dieva Vārda izkropļošana.

7 Tāpēc, kad atnāca Jēzus, Viņš ieraudzīja, ka viņi bija paņēmuši Dieva Vārdu un to sagrozījuši, un uztaisījuši cilvēcisku tradīciju. Un Viņš sacīja: “Kāpēc jūs ar savām...izmaināt Dieva Vārdu?” Pieņemot savas tradīcijas un izmainot Dieva Vārdu, liekot Tam teikt to, ko Tas patiesībā nesaka.

8 Mēs redzam, ka Viņš ieraudzīja to Savā laikā, un Viņš ieraudzītu to šeit šodien. Un šodien Viņš klātbūtnē jeb Svētā Gara Personā, tas pats Dievs, kas ir bijis vienmēr, mājodams Savos ļaudīs Svētā Gara formā, liecina caur īstenu ticīgo, ka cilvēks sagroza Dieva Vārdu, lai pielāgotu to viņu ticības mācībai, nevis panāk, lai viņu ticības mācība atbilstu Dieva Vārdam.

9 Es gribu, lai kāds atrod apustuļu ticības apliecinājumu Bībelē, kā to saka šodien: “Es ticu svētajai katoļu baznīcai, komūnijai ar svētajiem.” Jebkas, kas komunicē ar mirušajiem, ir spiritisms. “Ir tikai viens Starpnieks starp Dievu un cilvēkiem, Cilvēks Kristus Jēzus.” Tas arī viss. Nav neviena cita starpnieka. Tāpēc jebkas... Viņi to sagroza, uztaisīdami apustuļu ticības apliecinājumu.

10 Ja apustuļiem vispār bija kāds ticības apliecinājums, tad tas bija Apustuļu darbi 2:38. Viņam bija... Tieši to viņi nepārtraukti sludināja un dzina iekšā cilvēkiem; ka viņiem ir jāatgriežas no grēkiem pie Dieva un tā tālāk. Tas ir, ja Bībelē vispār būtu kāds ticības apliecinājums, tad šis būtu tas, ko lietoja apustuļi.

11 Tāpēc viņi...visa viņu Svētā Gara vadība sakrita ar Vārdu. Un, ja kāds cilvēks vai eņģelis kādreiz pasaka kaut ko pretēji Vārdam, tad Galatiešiem 1:8 ir teikts: “Lai viņš ir nolādēts.” Tam ir jābūt Dieva Vārdam.

12 Pāvils sacīja: “Ja kāds eņģelis no debesīm atnāks pie jums ar kādu citu evaņģēliju, nevis ar to, ko jūs jau esat dzirdējuši, lai viņš ir nolādēts.” Tāpēc mēs ticam, ka debesis un zeme zudīs, bet Dieva Vārds nezudīs, jo Vārds ir Dievs. Dievs nevar beigties. Radība beigsies, bet Dievs nevar

beigties.

13 Šī nav vieta jokiem, kancele nav vieta jokiem. Es uzskatu, ka Dieva Vārdam ir jātiek sludinātam no šejienes ar sirds nopietnību, un tas mums ir jāatceras. Bet tikai lai to pateiktu, lai parādītu šo domu, viens vecs melnais kaut kur šeit dienvidos, reiz viņš izteica kādu apgalvojumu, sacīja: “Labāk es stāvēšu uz Dieva Vārda, nekā stāvēšu debesīs.” Viņi tam pajautāja, kāpēc. Viņš sacīja: “Jo gan debesis, gan zeme zudīs, bet Dieva Vārds nezudīs.” Tā tas ir! Mums ir jāpaliek uz Vārda.

14 Jēzus, kad Viņš atnāca, Viņš sacīja: “Jūsu cietsirdības dēļ Mozus pieļāva jums šķirties no jūsu sievas; taču pašā sākumā tas tā nebija.” Lūk, mēs ieraugām, ka viņi paņēma Dieva baušļus un padarīja tos neefektīvus.

15 Kad atnāca Jēzus, Viņš atklāja, ka cilvēki glābšanu meklēja draudzē. Ko viņi ieguva? Ticības mācības; katra konfesija uztaisa pati savu ticības mācību. Un tieši to Viņš toreiz ieraudzīja, ka cilvēki savā glābšanā ir atkarīgi no draudzes; un viņi bija izveidojuši cilvēciskas mācības.

16 Un, ja Viņš atnāktu šodien kā Cilvēks un runātu ar mums, Viņš ieraudzītu to pašu – ka cilvēks liek Dieva Vārdam atbilst savām konfesijām, dod viņiem ticības mācības. Bet ticības mācībā nav nekādas glābšanas, ja tā nav Bībelē. Tai ir jābūt Bībelei, jo Viņa Vārds ir...viss, kas mums ir vajadzīgs, ir Viņa Vārds. Un Viņa Vārds, kad Viņš ir tas Vārds... Dieva Vārds ir Dievs. Tas arī viss. Tas ir Viņa Vārds, Viņš pats. Viņš ir...

“Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs.” Un Vārds joprojām ir Dievs. Tas joprojām ir Dievs.

17 Un tā, mēs ieraugām, ka tad, kad Viņš atnāca, Viņš ieraudzīja cilvēkus, kas ņēma Dieva baušļus un pataisīja tos neefektīvus – paņemdami Dieva baušļus un tos pielāgodami, lai tie atbilstu viņu ticības mācībām, tāpēc tas nedarbojās. Un draudze skatījās...cilvēki skatījās uz draudzi tā vietā, lai skatītos uz Dieva Vārdu. Tāpēc Viņš sacīja: “Pašā sākumā tas tā nebija.”

18 To pašu mēs ieraugām šodien, kā es šorīt jau citēju divas vai trīs reizes. (Un es skatos uz to pulksteni, tas liek man nervozēt)... Tāpēc es gribu pateikt šo domu – tā ir taisnība. Toreiz bija tā, kā tas ir tagad, un tagad ir tā, kā bija toreiz, viņi bļāva: “Kur ir Dievs?”

19 Nu, tas taču bija tas, ka... Viņi bija atstājuši Dievu, kad viņi atstāja Viņa Vārdu. Tas ir tas iemesls, kāpēc mums viss notiek tā, kā tas ir šodien – cilvēki ir atstājuši Dieva Vārdu.

20 Jā ārsts uzraksta formulu, recepti, bet jūs tam kaut ko pieliekat vai kaut ko no tā atņemat, jūs nogalināsiet jūsu slimnieku. Tā tas ir. Jums tas ir jāievēro tieši tā, kā tur ir rakstīts. Tur ir pietiekami daudz pretindes, lai neitralizētu indi, pietiekami indes, lai nonāvētu to mikrobu. Un, ja tajā būs pārāk daudz indes bez pretindes, tas nogalinās slimnieku; un pārāk daudz pretindes bez indes, ko tas līdzētu? Tas nepalīdzēs jūsu slimniekam. Tāpēc jums tas ir precīzi jāievēro.

21 Un tieši tāds ir Dieva Vārds. Tā ir Dieva recepte. Jā, brāli. Tā ir Dieva recepte Viņa ļaudīm, lai dziedinātu jebkuru slimību, jebkuru kaiti; grēku un ķermeni, lai kas tas nebūtu, tas viss ir paredzēts Dieva Vārdā. Āmen. Tas ir Dieva Vārds. Tā tas bija pašā sākumā; tā tas bija viduslaikos, tā tas bija visos gadsimtos, un tā tas ir šajā rītā, tieši tāpat, kā tas bija, kad Viņš to runāja, jo tas nevar izmainīties ne par drusciņu, jo tas ir Dieva Vārds.

22 Tāpēc nav brīnums, ka cilvēki šodien, ka viņi brēc: “Brīnumu laiks ir beidzies. Nav nekā tāda kā Dievišķā dziedināšana.” Kāpēc viņi tā dara? Jo viņi ir paņēmuši Dieva Vārdu un ietinuši tajā savu ticības mācību, un samaisījuši to visu nepareizā veidā, un tajā nav nekāda spēka. Ja kāds eņģelis, bīskaps, arhibīskaps vai lai kas tas arī nebūtu, atnāktu un izmainītu vienu Vārdu, tad tas izmainītu visu recepti. Teiksim precīzi to, ko Tas saka. To, ko Dievs pateica, atstāsim to tieši tādu.

23 Ar draudzēm šodien ir cauri. Tās ir kaut kur iedomības lēkmē, taisīdamas organizācijas, taisīdamas konfesijas, vezdamas cilvēkus aiz ticības mācībām, nevis aiz Kristus. Es negribu nekādu ticības apliecinājumu, izņemot Kristu, nekādu likumu, izņemot mīlestību, un nekādu grāmatu, izņemot Bībeli. Tieši tas mums ir! Tas ir Dieva ticības apliecinājums, tā ir Dieva recepte, tā ir Dieva pretinde grēkam, tā ir Dieva pretinde mūsu dziedināšanai, un tas ir Dieva spēks, kas mums tiek izpausts, kad mēs pieņemam Vārdu mūsu dzīvēs.

24 Un tā, mēs redzam, ka viņi atbildēja, brēkdami: “Kur ir Mozus Dievs?” Tas iemesls... Mozus palika ar Dievu, un, lūk, kas tas bija – Dievs piekrita Mozus receptei, Mozus ievēroja Dieva Vārdu. Tādā veidā Pēteris, Jēkabs un Jānis vienmēr trāpīja mērķī, jo viņi ievēroja Vārdu.

25 Šeit pirms kāda laika... Visi zina, ka man patīk tēmēšana, šaušana un tā tālāk. Un man bija neliels 70 modeļa vinčesters. Es nostājos piecdesmit jardu attālumā no mērķa, es ietriecu astoņas lodes tajā pašā caurumā no piecdesmit jardu attāluma. Bet tas nebija trāpījis pašā centrā. Tev ar to ir jāniekojas un jāmēģina to noregulēt, un man patīk to darīt, šķiet, tas nomierina manus nervus. Un tas bija novirzījies. Es nespēju to pielāgot. Es nodomāju, ka tam ir vajadzīgs remonts.

26 Es aizsūtīju to uz Vinčestera Kompāniju. Viņi to man atsūtīja un pateica: “Ak, brāli Branham...tas ir, mister Branham,” viņi sacīja, “tas vinčesters ir viens no labākajiem.” Sacīja: “Tas šaus ar vienas collas precizitāti no piecdesmit jardiem, gribēju teikt, no divdesmit pieciem jardiem, ar collas precizitāti no divdesmit pieciem jardiem.” Sacīja: “Tas ir labākais, ko jūs ar to panāksiet.”

27 Bet es zināju, ka tas tā nav. Es zināju, ka es ar to iedzinu astoņas naglas pēc kārtas no piecdesmit jardu attāluma. Tāpēc es zināju, ka tur bija kļūda. Lūk, kādā veidā... Un es nespēju nomierināties, kamēr es to atregulēju. Tagad tas spēs izdarīt to pašu.

28 Lūk, es neesmu tāds cilvēks, kuram patīk vienkārši šaut uz labu laimi. “Draudze tā saka, tāpēc vienkārši turēsimies pie tā.” Ja jau apustuļi caur Dieva spēku, caur Dieva baušļiem, caur to pašu Svēto Garu, kas ir mums, iedzina tās naglas Dievišķajai dziedināšanai, Dieva spēkiem; ja mēs turēsimies pie tā... Mēs zinām, ka tur tas ir, tāpēc turēsimies pie tā, līdz mēs to noregulēsim, tas arī viss, jo mēs zinām, ka reiz tas darbojās.

29 Kā tas var būt, ka “brīnumu laiks ir beidzies”, bet “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi”? Kā var būt miris tas Dievs, kas augšāmcēlās un ir dzīvs uz visiem laikiem? Kā mēs varam uztaisīt kādu ticības apliecinājumu, kad Dievam nav nekādu ticības apliecinājumu?

30 Dievs ir Persona. Dievs mājō Savā draudzē, un tu esi Viņa draudze. Ja tu esi dzimis no augšas un esi piepildīts ar Svēto Garu, tad tu esi Dieva draudze.

Dievs dzīvo tavā... Viņš ir tavā teltī. Kad Dievs nonāca lejā, kļuva par miesu un mājōja mūsu vidū, ko Viņš darīja? Viņš izpleta Savu telti starp cilvēkiem. Viņš nomainīja Savu lomu, no Dieva kļūdams par cilvēku, lai cilvēks varētu kļūt kā Viņš. Ak, Viņš kļuva par mani, lai caur Viņa žēlastību es varētu kļūt par Viņu!

31 Ak, cik tas ir vareni! Mēs nekad nesapratīsim, kas tas bija. Nav brīnums, ka cilvēki šodien sauc: “Kur ir Dievs?” Atgriezieties atpakaļ pie Vārda! Atgriezieties uz pašu sākumu!

32 Pašā sākumā Viņš sacīja Saviem mācekļiem: “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju. Šīs zīmes ies līdzī ticīgajiem.” Tieši tā. Atgriezieties pie tā paša Vārda, un tas atnesīs to pašu. Viņi sekoja tam Vārdam, un tas trāpīja centrā un iedzina tās naglas, ikvienu naglu; ikviens apsolījums, ko deva Dievs, tika izpausts.

33 Ja mēs atgriezīsimies pie tā paša Vārda, tas iedzīs tās pašas naglas, darīs tos pašus brīnumus, īstenos tās pašas lietas, dos to pašu dzīvību, dos tās pašas radības, augšāmcels mirušos, dziedinās slimos, izdzīs ļaunos garus, redzēs vīzijas, pravietos. Tas ir tas pats Evaņģēlijs, kas iedzina tās

naglas toreiz. Ja mēs atgriezīsimies atpakaļ pie tā paša...

34 Tāpat kā sataisīt šauteni atkal tādā stāvoklī, kāda tā bija pašā sākumā, novērst visas vibrācijas, tā iešaus to lodī pašā centrā. Un, ja mēs tiksīm vaļā no visām neticības vibrācijām, kas ir mūsos, Dieva Vārds trāpīs mērķī precīzi tā, kā tas bija pašā sākumā. Pilnīgi pareizi. Tas vienmēr trāpīs mērķī. Reiz tā bija, tā būs atkal. Neapmierinieties ar kaut kādu ticības apliecinājumu vai vēl kaut ko. Neatkāpieties no tā, līdz Vārds trāpīs mērķī.

35 Tas atgādina man laiku, kad tā māte un tēvs...tas ir, mūsu Kunga Jēzus audzītēvs bija paņēmuši Viņu uz Vasarsvētku dienas svētkiem. Un viņi gāja jau trīs dienas, kad galu galā viņi saprata, ka ir Viņu pazaudējuši. Viņi nespēja Viņu atrast.

36 Tieši tā ir aizgājusi draudze. Viņa ir aizgājusi vairāk...tā ir gājusi divus tūkstošus gadus un ir pazaudējusi Viņu. Te nu tas ir: it visur parādās Viņa atnākšanas zīmes, bet viņi saka: “Kur ir Dievs? Kur ir Dievs? Kas ar Viņu ir noticis?”

37 Vai jūs ievērojāt, ka Marija un Jāzeps meklēja Viņu starp saviem radniekiem, taču viņi neatrada Viņu? Šodien mēs atgriežamies, lai paskatītos, vai Viņš ir pie metodistiem, vai Viņš ir pie baptistiem, prezbitēriem vai luterāņiem. Tieši tā, viņi neatrada Viņu. Tāpat arī šodien Viņu neatradīsim mēs. Nav nozīmes, cik ļoti mēs cenšamies atgriezties atpakaļ un caurskatīt kādu no tām vecajām, mirušajām konfesijām, tā mēs nekad Viņu neatradīsim.

38 Kur viņi atrada Viņu? Tur, kur viņi atstāja Viņu. Aleluja! Jūs domājat, ka esmu sektants; man šķiet, ka es esmu. Jūs atradīsit Viņu tieši tur, kur atrada viņi – tur, kur viņi atstāja Viņu. Tur, kur viņi atstāja Viņu, tieši tur viņi atrada Viņu. Lūk, kur Viņu atradīs draudze.

39 Kur viņi atstāja Viņu? Vasarsvētku dienas svētkos. Kur draudze Viņu atradīs? Tajos Vasarsvētku dienas svētkos, kur viņi atstāja Viņu, kad viņi atkāpās no apustuļu mācības un tā tālāk. Atpakaļ tajos agrīnajos gadsimtos, kad viņi atkāpās no tā un izveidoja paši savas ticības mācības, un uzsāka nikolaītu mācību, izveidoja katoļu baznīcu, organizēja reliģiju, kuru nosauca par kristīgo reliģiju.

Un kopš tā laika viņi ir organizējuši un visu laužuši, un ievēduši visus kristiešus ticības mācībās un tā tālāk, un visu tā samaisījuši, ka ir tāds pats sajukums, kādu Viņš sastapa, kad Viņš atnāca. Pilnīgi precīzi.

40 Iesim atpakaļ uz pašu sākumu, kur mēs atstājām Viņu, kad Viņš bija stiprs, kad Viņš augšāmcēla miroņus un dziedināja slimos, un izdzina ļaunos garus; tas ir...atpakaļ uz pašu sākumu, kur mēs Viņu atstājām.

41 Viņi saka: “Kur Viņš ir?” Vai Viņš ir ar metodistiem? Vai Viņš ir ar baptistiem,” vai pat, “vai Viņš ir ar pentakostiem?” It nemaz!

Atgriezieties uz...nevis uz pentakostu organizāciju, vasarsvētku konfesiju, tas taču ir tikai nosaukums. Kurš var organizēt vasarsvētkus? Pasakiet man! Vasarsvētki nav organizācija. Vasarsvētki ir pārdzīvojums ikvienam ticīgajam, kas grib to saņemt. Atgriezieties pie pārdzīvojuma, nevis atpakaļ uz kādu organizāciju, bet atpakaļ uz pārdzīvojumu. Vasarsvētki ir pārdzīvojums.

42 Atļaujiet man kaut ko jums pateikt. Paskatieties, kādus augļus šodien nes vasarsvētku draudzes – jūs ieraudzīsiet, ka tādi tie pašā sākumā nebija: strīdi, ķildas, satraukumi, jezga, velk te uz vienu, te uz otru pusi. Jēzus pateica Jāņa 14 vai Jāņa 15: “Es esmu Vīnakoks, jūs esat zari.” Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.]

43 Lūk, jūs, fermeri, jūs, no Teksasas, no Luiziānas, lai kas arī jūs te nebūtu, ikviens, kam ir veselais saprāts, kas kādreiz ir redzējis vīnogulāju, zina, ka vīnakoks augļus nenes. Augļus nes tieši vīnakoka zari, bet dzīvību tie iegūst no vīnakoka. Jēzus ir mūsu dzīvības avots. Tieši tā! Lūk,

tādējādi mēs ieraugām, ka, ja Jēzus ir mūsu dzīvības avots, tad Viņš ir tas īstenais Vīnakoks. Tā pati dzīvība, kas ir vīnakokā, ir zarā. Un, ja tas vīnakoks izdzīs pirmo zariņu un uz tā zariņa izaugs vīnogas, tad, ja tas izdzīs vēl vienu zaru, tad uz tā izaugs vīnogu ķekars. Ja tas izdzīs vēl vienu zaru, uz tā augs daudzas vīnogas. Un tas būs tāds pats vīnakoka zars līdz beigām. Ak, Dievs!

Nu man ir vajadzīga mana pusstunda; jau gatavojos... Āmen!

44 Katru reizi, kad tas vīnakoks izdzīs zaru, tas būs tāds, kā tas pirmais zars. Kāpēc? Tāpēc ka tā dzīvība, kas ir vīnakokā, izdzīs tāda paša veida zaru. Ja pirmais zars nesa vīnogas, tad nākamais ķirbjus nenesīs. Nākamais nenesīs citrusa augļus. Un pēc tam, laikam šādi ejot, tas to nedarīs.

45 Ja īstenais Vīnakoks izdzīs zaru un ja... Jēzus ir tas zars sākumā...tas ir, Vīnakoks. Un pirmais zars, kas izauga, viņi vēlāk uzrakstīja Apustuļu darbu grāmatu. Vai pareizi? Vasarsvētku draudze, īstenā vasarsvētku draudze, tā uzrakstīja Apustuļu darbu grāmatu ar zīmēm un brīnumiem, kas sekoja ticīgajam. Ja tas patiešām īstenais Vīnakoks izdzīs citu īstenu zaru, viņi vēlāk uzrakstīs darbu grāmatu. Tieši tā.

46 Nesen šeit Arizonā es ieraudzīju koku kāda vīra pagalmā, citrusu koku. Uz tā viena koka auga deviņi dažādi augļi. Patiešām! Tie visi bija dažādi augļi. Pats par sevi tas bija apelsīnkoks, taču uz tā auga granātāboli, uz tā auga citroni, uz tā auga greipfrūti, visdažādākie citrusaugļi. Kāpēc? Tie bija tur iepotēti. Viņi dzīvoja no tā koka dzīvības, taču tie spēja atnest tikai to, kas viņi bija. Tie nespēja atnest apelsīnus, jo tie bija piepotēti vīnogulāji. Taču vienmēr, kad tas koks pats izdzina kādu īstenu zaru, tas bija apelsīnkoks, un tas nesa apelsīnus.

47 Tieši tā tas ir šodien. Mēs esam uzpotējuši metodistu, baptistu, prezbiteriešu vīnakokus uz tā īstenā Vīnakoka, un tie dzīvo no Viņa stipruma. Taču tie nespēj atnest neko, izņemot ticības mācības un konfesijas. Taču, ja tas Vīnakoks kādreiz izdzīs vēl kādu zaru, tas būs starpkonfesionāls, darbosies ar Svētā Gara spēku, precīzi tā, kā tas bija Vasarsvētku dienā; atpakaļ uz pašu sākumu. Āmen!

Labāk es beigšu. Āmen!

48 Ja tas Vīnakoks kādreiz izdzīs vēl kādu zaru, tas būs tieši tāds pats, kāds tas bija sākumā. Mēs uzpotējam tam visvisādas ticības mācības: baptistus, metodistus, pentakostus, prezbiteriešus, luterāņus, baptistus; un viņi visi nes baptistu augļus, metodistu augļus, pentakostu augļus un visus pārējos. Taču, kad tas atgriežas, ja tas Vīnakoks izdzīs vēl kādu īstenu zaru, tas nesīs Svētā Gara augļus. Āmen! Tas...

Viņi saka: “Nu, mēs esam metodisti.”

Pašā sākumā tas tā nebija.

“Mēs esam baptisti.”

Pašā sākumā tas tā nebija.

“Mēs esam prezbiterieši.”

Pašā sākumā tas tā nebija.

“Mēs neticam runāšanai mēlēs.”

Pašā sākumā tas tā nebija.

“Mūsu draudzē mēs neticam Dievišķajai dziedināšanai.”

Pašā sākumā tas tā nebija.

Aleluja! Lūk, kas mums ir vajadzīgs šodien – atkal tikt atpakaļ uz pašu sākumu, atpakaļ uz pašu sākumu. Aleluja!

Mans laiks ir beidzies. Lūgšim.

49 Kungs Jēzu, ak, kaut es nodzīvotu tik ilgi, lai ieraudzītu to dienu, kad draudze atgriezīsies atpakaļ uz pašu sākumu! Dāvā to, Kungs. Piepildi šo nelielo vietu šajā rītā. Svaidi šo te ganu, Kungs, un tos pārējos. Dāvā mums no Tavas godības. Dāvā mums no Tavas žēlastības. Dāvā mums šeit sanāksmi, Kungs.

50 Lai mēs aizmirstam par visu pārējo un atgriežamies atpakaļ uz sākumu, jo mēs zinām, ka mūsu Skolotājs runā mūsu sirdīs šajā rītā: “Aizvāciet no šejienes šos uzpotētos vīnakokus. Atdalieties no neticības. Atgriezieties atpakaļ uz pašu sākumu. Lūk, kur tas bija šādi.” Un, Kungs, mēs gribam visu tā, kā bija no paša sākuma.

51 Kungs, ļauj, lai mūsu pārdzīvojums, ja mums tāda vēl nebija bijis līdz šim rītam... Ja šeit sēž kāds, kuram vēl nav bijis šis iesākuma Gara pārdzīvojums un viņš nav saņēmis to pašu Garu, kas izlija tur pašā sākumā... Kāpēc mums ir jāpieņem kāds aizvietotājs? Kāpēc mums ir jāpieņem kaut kāds fanātisms? Kāpēc mums ir jāpieņem kaut kāda radikāla, auksta, formāla, vienaldzīga ticības mācība, kad Vasarsvētku debesis ir pilnas ar īsteni reālām lietām? Kāpēc ir jāpieņem kāds aizvietotājs?

52 Kungs, ļauj mums atgriezties uz pašu sākumu un saņemt to tā, kā viņi izdarīja sākumā, un mums būs tie paši darbi, zīmes, brīnumi, kas nesīs tos pašus augļus: mīlestību, prieku, mieru, pacietību, labestību, lēnprātību, maigumu, pacietību. Dievs, dāvā to. Uzklāsi mūs, Tēvs, jo mēs nododam šo mazo draudzīti un šo atmodu Tev, Tavās rokās, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Lai Dievs jūs svētī. Man ļoti nepatīk, ka man ir jāskrien, bet ir jau pāri vienpadsmitiem. Redzēsimies šovakar. Paldies...

PAŠĀ SĀKUMĀ TĀ TAS NEBIJA

(Things That Wasn't So From The Beginning)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1961. gada 19. janvāra rītā Bomontā, Teksasas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 61-0119M ilgst 21 minūti. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2022. gadā.